

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ὉΓΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ἡΜῶΝ
ἈΡΣΕΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΦΑΡΑΣΩΝ ἤς ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

ΙΕΡΟΝ ἩΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΜΟΝΑΧΩΣΩΝ
"ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος"
ΣΑΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
1993

ἹΕΡᾶ ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ
τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
ἈΡΣΕΝΙΟΥ
τοῦ ἐκ φάραςων τῆς καππαδοκίας

ΙΕΡΑ ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ὉΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ἡΜῶΝ
ἈΡΣΕΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΦΑΡΑΣΩΝ ἤς ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ἡ 10^η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ἘΠΟΙΗΘΗΣΑΝ ἐν ἁγίῳ ὄρει
ὑΠὸ ΤΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΠΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
ἙΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ἤς ΜΕΓΑΛΗΣ Τῆς ΧΡΙΣΤῆς Ἐκκλησίας

ἘΓΚΡΙΘΕΙ ἤς ἹΕΡᾶς ΣΥΝΟΔοῦ ἤς Ἐκκλησίας ἤς Ἑλλάδος

ἹΕΡὸν Ἡσυχαστήριον Μοναζῶσων
Ἐναγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος,
Σαρωτῆ Θεσσαλονίκης

1993

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Γ΄. Θείας πίστεως.

Βίον ἔνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκευὸς τίμιον τοῦ Παρακλήτου, ἀνεδείχθης θεοφόρε Ἀρσένιε, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πᾶσι παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΟΝΤᾶΚΙΟΝ

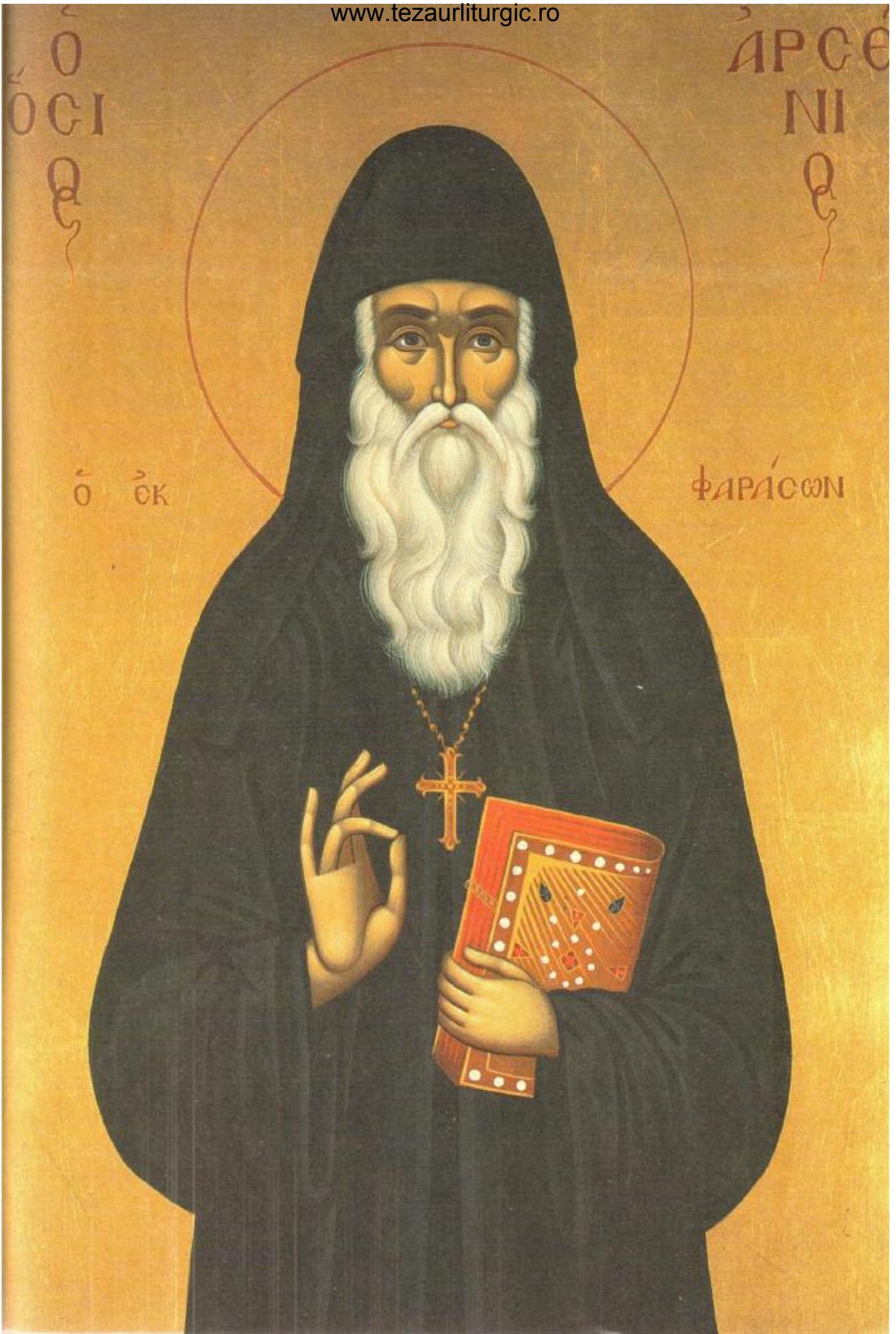
Ἦχος Δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καππαδοκίας τὸ νεόφυτον ἄνθος, καὶ ἀρετῶν τὸ πολυτίμητον σκευὸς, ὁ ἱερός Ἀρσένιος ὑμνίσθω μοι· οὗτος γὰρ ὡς ἄγγελος, ἐν σαρκὶ βιοτεύσας, σύσκηνος ἐγένετο, τῶν Ἀγίων ἀπάντων, μεθ' ὧν πρεσβεύει πάντοτε Χριστῷ, ἡμῖν διδόναι, παισμάτων συγχώρησιν.

ΜΕΤΑΛΛΥΝᾶΡΙΟΝ

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός, διὰ πολιτείας, καὶ ἀσκήσεως ἱερᾶς· χαίροις Μοναζόντων, καὶ Ἱερέων κλέος, Καππαδοκίας δόξα, Πάτερ Ἀρσένιε.

ΑΡΣΕ
ΝΙ
ΟΥ

Ο ΟΥΚ

ΦΑΡΙΣΩΝ

Ἦς ἔχη δόξαν ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ηὐδόκησεν, ὅπως εὕρουν ἱερὸν καταφύγιον τὰ πάνσεπτα λείψανα τοῦ νεοφανοῦς ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ ἐκ Φαράσων τῆς Καππαδοκίας εἰς τὸ Ἠσυχαστήριον «τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου» κειμένου ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς θεοσώστου Ἱ. Μητροπόλεως ἑμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐπισκόπου. Ἡ λαμπηδὼν τοῦ ὁσίου τούτου ἀνανεώνει καὶ συνεχίζει τὴν ἁγιασμένην παράδοσιν τῶν Ὁσίων καὶ Δικαίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Καὶ τοῦτο τὸ θαῦμα εἶναι τὸ πιὸ μεγάλο ἀπὸ ὅλα, διότι προϋποθέτει καὶ τὴν ἀνθρωπίνην σύμπραξιν, ἡ ὁποία τόσον δυσκόλως προσφέρεται. Αὐτὴν τὴν σύμπραξιν ἀπὸ νηπιακῆς ἡλικίας προσέφεραν ὁ νεοφανῆς μας ὁσιος. Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία αὐτοῦ γέμει μύρου ἁγιωσύνης. Αὐτὴν τὴν εὐωδίαν ὠσφράνθησαν καὶ ἀλλόθρησκοι καθὼς μαρτυρεῖται εἰς τὸ συναξάριόν του.

Τὸ παράδειγμά του μᾶς λέγει, ὅτι πάντοτε εἶναι δυνατόν νὰ ἁγιασθῶν ἄνθρωποι. Ἀρκεῖ νὰ πιστεύουν καὶ νὰ ἔχουν τὸν Κύριον τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ζωῆς. Μᾶς λέγει ἐπίσης, ὅτι ἓνας ἅγιος δὲν εἶναι ἓνα πλάσμα οὐρανόπεμπτον, ἀπρόσιτον καὶ παραμυθένιο. Ἀλλὰ ἓνα πλάσμα σὰν καὶ ἐμᾶς. Ἐνα πλάσμα πάντοτε ἐπίκαιρο, ἀφοῦ πάντοτε ἐπίκαιρη εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη, ἡ ἀνθρωπιὰ καὶ ἡ συναδέλφωσις τῶν ἀνθρώπων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου συμφωνοῦν καὶ οἱ ἄθρησκοι, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἀφανάτιστοι καὶ καλόπιστοι.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, Σὺ πολὺ καλὰ γνωρίζεις πόσῃν ἀνάγκῃ ἔχουμε τῆς θείας Χάριτος διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν ὅλοι νὰ σταθοῦμε ὀρθιοὶ μπροστὰ στὴν ἀποχαλινωμένη κακία καὶ διαφθορὰ τοῦ κόσμου τῶν καιρῶν μας, χωρὶς νὰ δειλιάσουμε. Σὺ γνωρίζεις, πόσῃν ἀνάγκῃ ἔχουν οἱ νέοι καὶ νέες μας γιὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὸν ἀφρισμένον χεῖμαρρον τοῦ κακοῦ καὶ τῆς γοητευτικῆς διαφθορᾶς. Πρέσβευε ἀκαταπαύστως ὑπὲρ ὅλων μας, ὥστε νὰ δράσῃ καὶ εἰς τὴν περίπτωσίν μας ἡ θεία Χάρις, ὅπως ἔδρασαν εἰς τὴν περίπτωσίν Σου καὶ Σὲ ἐμετουσίωσεν Ὅσιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ περιουσίου λαοῦ Του.

Εὐχόμενος
† ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΟΡΕΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΥ

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 112

Τοὺς ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὀσιότητι μὲν καὶ ἀγιότητι βίου διαπρέψαντας καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὸν πλησίον ἑαυτοὺς καταναλώσαντας, ζῶντας δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀποδημίαν σημείοις καὶ θαύμασι παρὰ Θεοῦ μαρτυρηθέντας, ὕμνοις ἔσαι καὶ ἐγκωμίοις ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ τιμᾶν καὶ γεραίρειν ἢ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ οἶδεν Ἐκκλησία, καὶ τὴν τούτων πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεὸν ἐπικαλεῖσθαι εὐπρόσδεκτον μεσιτείαν, ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ ἰάσεως τῶν ἀσθενούντων.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτος τὸν βίον κατεδείχθη καὶ ὁ ἐκ Φαράσων τῆς Καππαδοκίας ὀρμώμενος ἱερομόναχος Ἀρσένιος, ὁ ἐπικαλούμενος Καππαδόκης, ὃς, τοῖς μοναχοῖς τῆς ἐν Καισαρείᾳ (Ζιντζή-Ντερέ) Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ καταλεγείς, καὶ τὴν τῆς Ἱερωσύνης ἐν αὐτῇ δεξάμενος χάριν, εἶτα, τῇ φωνῇ τῆς καλούσης Ἐκκλησίας ἐν ταπεινώσει καρδίας ἀκολουθῶν, ἐθυσίασε τὸν μονήρη καὶ ἀσκητικὸν βίον καὶ ἐπὶ ὀλόκληρον ὑπερπεντηκονταετίαν διῆλθεν ἐν Φαράσοις, ἀγιάζων, διδάσκων καὶ στηρίζων ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ πατρῶᾳ εὐσεβείᾳ τὸν τῆς ἀπωτάτης ἐκείνης περιοχῆς ἐμπερίστατον Ὀρθόδοξον λαόν, ὃν καὶ ὑπερογδοηκοντούτης γέρων ἠκολούθησεν ἐν τῇ ἐκ τῆς γενετείρας ἐξόδῳ αὐτοῦ, ἐκδημήσας πρὸς Κύριον

ἐν Κερκύρα τῇ ι' Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἔννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου σωτηρίου ἔτους, περὶ ὧν δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπέβαλε καὶ ἐβεβαιώσατο ὁ Ἱερωτάτος Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Συνέσιος, συνυποβάλλων καὶ τὴν οὐ μόνον παρὰ τοῖς ἐκ τῆς περιοχῆς Φαράσων χριστιανοῖς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῷ πληρώματι τῆς θεοσώστου αὐτοῦ ἐπαρχίας, καὶ εὐρύτερον, ἀδιάσειστον πλεόν ἀποβᾶσαν πεποιθήσιν καὶ πίστιν περὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ ὁσίου ἀνδρός, καὶ κοινὴν ἐπιθυμίαν καὶ παράκλησιν περὶ κατατάξεως αὐτοῦ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν Ἀγίων, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ κρατοῦντα ἡμῖν ἀποσταλέντος φακέλλου, καὶ σχετικῆς ἅμα ἐκθέσεως τῆς παρ' ἡμῖν Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν βεβαιότητι γνόντες τὸν ἅγιον βίον καὶ τὴν ἀγίαν τελευτὴν τοῦ ὁσίου ἱερομονάχου Ἀρσενίου, τοῦ Καππαδόκου, καὶ Συνοδικῶς διασκεψάμενοι, ἐγνωμεν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἱεροῖς ἀνδράσι καὶ τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμὴν.

Διὸ καὶ θεσπίζομεν Συνοδικῶς καὶ διοριζόμεθα καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὁ ὁσιος Ἱερομόναχος Ἀρσένιος, ὁ Καππαδόκης, συναριθμηταὶ τοῖς ὁσίοις καὶ ἀγίοις τῆς Ἐκκλησίας, τιμώμενος παρὰ τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενος τῇ ι' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἡμέρα ἐν ἣ οὗτος ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαιώσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πράξις, καταστρωθεῖσα μὲν καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαρallάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κασσανδρείας κ. Συνεσίῳ πρὸς κατάθεσιν ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Μητροπόλεως.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ **ρλπς'**, κατὰ μῆνα Φεβρουάριον (ια'),
Ἐπινεμήσεως Θ'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Δημήτριος ἀποφαίνεται

† Ὁ Σάρδεων Μάξιμος	† Ὁ Λύστρων Καλλίνικος
† Ὁ Ροδοπόλεως Ἱερώνυμος	† Ὁ Δέρκων Κωνσταντῖνος
† Ὁ Σταυρουπόλεως Μάξιμος	† Ὁ Ἐλενουπόλεως Ἀθανάσιος
† Ὁ Μύρων Χρυσόστομος	† Ὁ Μελιτηνῆς Ἰωακείμ
† Ὁ Κολωνίας Γαβριήλ	† Ὁ Φιλαδελφείας Βαρθολομαῖος
† Ὁ Πέργης Εὐάγγελος	

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. { ΠΡΩΤ... 1976
ΔΙΕΚΠ... 1844

ΑΘΗΝΗΣΙ ΤΗ 10 Δεκεμβρίου 1986

Πρὸς
Τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν
Κασσανδρείας
Εἰς ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

Ἐκ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 6-11-1986, καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 343/12-6-1986 ὑμετέρου ἐγγράφου, περὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: α) τῆς ἀσματικῆς ἀκολουθίας τοῦ νεοφανοῦς ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ ἐκ Φαράσων, β) τοῦ παρακλητικοῦ κανόνος, καὶ γ) τῆς ἀκολουθίας τῶν 24 οἰκῶν, ἀπάντων ποιηθέντων ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἐγκρίνεται ἡ ὡς ἄνω Ἱερὰ Ἀκολουθία, ὡς καλῶς ἔχουσα, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶδον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ.

Ὅθεν, δύνασθε νὰ προβῆτε εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ διάδοσιν τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας, πρὸς λειτουργικὴν χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν πνευματικὴν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλητε ἡμῖν πέντε (5) ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Παπαθανασίου - Γκίνης

Ἴστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Οσίων τῶν πάλαι μιμητής, Ὅσιε Ἀρσένιε, τῆ καθαρᾶ πολιτεία σου, ἐσχάτοις ἔτεσιν, ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν θείαν εἰσεδέξω ἐν ἐργεῖαν· διὸ αἰτοῦμέν σε· Τὸν Σωτῆρα καθικέτευε, ὑπὲρ πάντων, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Ασκήσει ὀσίων ἀρετῶν, Ὅσιε Ἀρσένιε, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πλείστοις θαύμασι, Πάτερ διαπρέψας, πολλοὺς εὐηργέτησας, σωμάτων καὶ ψυχῶν τὰ νοσήματα, τῶν προσιόντων σοι, θεραπεύων θεία χάριτι, ὡς θεράπων, Χριστοῦ ἐνθεώτατος.

Υψώσας τὸν νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, Ὅσιε Ἄρσένιε, παντὸς τοῦ κόσμου ὑπέρτερος, ὤφθης τῷ βίῳ σου, καὶ τῶν οὐρανίων, ἐραστής γενόμενος, μετέσχης εὐκλείας τῆς κρείττονος, ἀεὶ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λειψάνων σου Πάτερ τὴν σορὸν, θείαν χάριν βλύζουσαν, ὡς κιβωτὸν ἀγιάσματος, καταπλουτήσαντες, τὴν σεπτὴν σου μνήμην, πόθῳ ἐορτάζομεν, Ἄρσένιε Ἀγγέλων ὁμόσκηνε, καὶ ἐκβοῶμέν σοι· Τὴν Μοῆν ταύτην διάσωζε, ἀπὸ πάσης, βλάβης τοῦ ἀλάστορος.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τῆς ἐγκρατείας τοῖς πόνοις, ὑποπιάζων τὸ σῶμα, ἐν τῇ καρδίᾳ ἐδέξω, τὴν θείαν ἔλλαμψιν Ὅσιε Πάτερ· καὶ τοῖς πάλαι ἀμιλλώμενος Πατράσιν, ἴσων ἐπάθλων ἔτυχες, Ἄρσένιε μακάριε, ἐχθροῦ πατήσας τὴν ὄφρυν· οὐ τῆς ἀπάτης καὶ ἡμᾶς ἀπάλλαξον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεΐαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Βίον ἀσκητικόν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, Ἄρσένιε βιώσας, τῆς τῶν Ἀγγέλων δόξης, μετὰ τὸ τέλος ἔτυχες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ανθος νεοθαλές, ἐκ τῆς Καππαδοκίας, Ἄρσένιε ἀνθήσας, ἡμᾶς εὐωδιάζεις, τοῖς μυστικοῖς χαρίσμασι.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Φύλαττε τὴν Μονήν, ταύτην ἐγκαυχωμένην, τοῖς θείοις σου λειψάνοις, Ἄρσένιε τρισμάκαρ, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα. Τριαδικόν.

Αέδωκας ὦ Τριάς, τῷ θείῳ Ἄρσενίῳ, ἰσχὺν καὶ θείαν χάριν, δι' ὧν παρέχει πᾶσιν, ἰάματα σωτήρια.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πίστει τῷ σῷ Υἱῷ, Ἄρσένιος ὁ θεῖος, λατρεύων Θεοτόκε, τῆς σῆς κατηξιώθη, εὐνοίας καὶ λαμπρότητος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Μετά τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ωφθης ὡς ἀστήρ νεοφανής, ἐκ Καππαδοκίας ἐκ-
λάμπας, ἐσχάτοις ἔτεσιν, Ὅσιε Ἀρσένιε, Ἀγ-
γέλων σύσκηνε, καὶ ἀκτίσι τοῦ βίου σου, ἡμᾶς καταυ-
γάζεις, λύων τὴν σκοτόμαιναν, παθῶν καὶ θλίψεων.
Ὅθεν τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας,
Πάτερ ἐορτάζομεν τιμῶντές σε.

Πόνοις ἐγκρατείας τὴν ψυχὴν, Πάτερ φρονημά-
των γηϊνῶν, ὡς ἀπεκάθηρας, τότε ταύτην ὄργα-

νον, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἀπετέλεσας Ὅσιε, καὶ θαυμάτων χάριν, ἔβλυσας Ἄρσένιε, εἰς σωτηρίαν πολλῶν· πάθη γὰρ ἰᾶσαι ποικίλα, καὶ δαιμόνων σμήνη διώκεις, ἐκ τῶν εὐλαβῶς προσερχομένων σοι.

Λόγῳ καὶ σοφίᾳ θεϊκῇ, καὶ πνευματικῆς πολιτείας, τοῖς προτερήμασιν, Ὅσιε Ἄρσένιε, κατακοσμούμενος, ἐμφανῶς πᾶσιν ἔδειξας, τῆς θείας ἀγάπης, Πάτερ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὰ χαρίσματα· τύπος γὰρ ζωῆς ἐναρέτου, ὠφθης καὶ τῶν θείων Πατέρων, ἀκριβῆς εἰκῶν καὶ ἰσοστάσιος.

Πίστει τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πάσης ἀσθενείας καὶ βλάβης, θάπτων ἀπήλλαττες, θείαις σου ἐντεύξεσι, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, φυτοκόμος δεικνύμενος, ἡθῶν ἐναρέτων, ὡς πᾶσιν αἰδέσιμος, καὶ πλήρης χάριτος, πάντων ἀτακτούντων τὸν βίον, Πάτερ ἐν Κυρίῳ παιδεύων, καὶ καθοδηγῶν θεοπρεπέστατα.

Βίον διανύσας ἱερόν, ἴχνεσι τῶν πάλαι Ὀσίων, βαδίσας ἄριστα, Ὅσιε Ἄρσένιε, ἀπὸ νεότητος, τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, πλουσίαν τὴν χάριν· ὅθεν αἱ προστρέχουσαι, ἐν τοῖς λειψάνοις σου, λύονται δεσμῶν ἀτεκνίας, καὶ μητέρες τέκνων ὀρῶνται, καὶ καρκίνου πάθος θεραπεύεται.

Δόξης ἀπολαύων θεϊκῆς, καὶ ἐν μετοχῇ μακαρία, Πάτερ θεούμενος, πρέσβευε Ἄρσένιε ὡς συμπαθέστατος, ὑπὲρ ταύτης ἐκάστοτε, τῆς Μάνδρας πλουτούσης, τὰ σεπτὰ σου λείψανα, ὡς δῶρον ἐνθεον, πᾶσι δὲ τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν, αἴτει τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, καὶ παθῶν παντοίων ἀπολύτρωσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ανατεθείς τῷ Κυρίῳ, αὐτῷ ἀμέμπτως ἠκολούθησας, ἀσκητικῇ πολιτείᾳ, Ἄρσένιε Ὅσιε· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ δεξάμενος, ὃ βαλεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἦλθεν ὁ Σωτήρ, ἐμφρόνως τῶν γῆϊνων ἀπέστης, καὶ ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς ἐγένου, ζῶν οἰάπερ ἄγγελος· καὶ τῶν θείων δωρεῶν, ταμεῖον γεγονώς, θαυμάτων ὄφθης αὐτουργός, καὶ τύπος ἐναρέτων πράξεων, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεᾷ. Διὸ τῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς δρεπόμενος, μὴ διαλίπης πρεσβεύων Πάτερ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμπσας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1)

Αικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς

αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλη εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15)

Λίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ

ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν, καταλαμπρύνας τὸν νοῦν, ὡς υἱὸς φωτὸς ἐπορεύθης, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, Ἀρσένιε Ὅσιε· ἐν τῷ νόμῳ γὰρ τοῦ Θεοῦ, ἡμέρας καὶ νυκτὸς μελετήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοὺς καρποὺς ἐξήνεγκας· δι' ὧν τῶν μὲν πιστῶν τὰς διανοίας εὐφραίνεις, τῆς ἐν Χριστῷ δὲ οἰκειώσεως, τὰς χάριτας

ἐκφαίνεις, καὶ πάντα διεγείρεις, βοᾷν τῷ Σωτῆρι·
Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β΄.

Ασκητικῶς ἀγωνιζόμενος, ἐν ἐγκρατεία καὶ προσευχῇ καὶ συντόνοις ἀγρυπνίαις, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας, Ὅσιε Πάτερ· καὶ θείαις ἀναβάσεσι, Θεῷ ἀναγόμενος, τὴν ζωοποιὸν ἐνέργειαν, περιβάλου ὡς ἱμάτων· τοὺς δερματίνους γὰρ χιτῶνας, νουνεχῶς ἀπεξεδύσω· καὶ τῆς ἐν σοὶ σκηνοῦσης χάριτος, προσεφάπλων τὰς δωρεάς, νοσοῦντας θεραπεύεις, καὶ τὴν θείαν χρηστότητα, πᾶσιν ὑποδηλῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγεις, τοὺς προσιόντας σοι Ἀρσένιε· διὸ τὴν ἁγίαν σου, μνήμην ἐορτάζομεν.

Ἦχος γ΄.

Ως ἄστρον νεόφωτον, τῇ καθαρωτάτῃ ἀσκήσει σου, ἡμῖν ἀνατέταλκας, θεοφόρε Ἀρσένιε· τῶν γὰρ πάλαι Ὀσίων, ἀναζωγραφήσας τὰς ἀρετάς, τῆς κατ' ἐκείνους δόξης τετύχηκας, καὶ τῶν ἴσων βραβείων, παρὰ Θεοῦ ἠξίωσαι· ὁ γὰρ βίος σου ἄμεμπτος, καὶ ἡ κοίμησις ὀσία, ἐναντίον Κυρίου γέγονεν· ὅτι πάντα τὰ σὰ αὐτῷ ἀνέθου, παρ' οὗ καὶ τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας εἴληφας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος δ΄.

Τὴν τοῦ Σωτῆρος νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Πάτερ, ὡς ξένος καὶ πάροικος, ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ, τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μηδόλως ποιούμενος· καὶ τῶν ὑπερκοσμίων ἀγαθῶν, τὴν εἰκόνα προορώμενος, τῆς

μελλούσης ζωῆς πᾶσι προφαίνεις τὸν θησαυρόν, ἐν ταπεινώσει ἀνύων τὸν βίον, καὶ πολλῇ ἀκτησίᾳ, καὶ πλούτῳ ἀγάπης. Ἄλλ' ὦ Ἀρσένιε μακάριε, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σῶζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὁσίοις Ὁσιον, καὶ ἐν Ἀγίοις νεοφανῆ ἀστέρα, Ἀρσένιον τὸν θεῖον, τῶν εὐσεβούντων τὰ συστήματα, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν· δοξασθεῖς γὰρ τῷ Πνεύματι, Καππαδοκῶν τὴν χθόνα ἡγίασεν, ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι· καὶ τοὺς πιστοὺς στηρίζας θαυμάτων δυνάμεσι, τὰ ἄνω φρονεῖν καὶ ζητεῖν, πάντας παιδεύει, οἰκείῳ ὑποδείγματι, αἰτούμενος ἡμῖν, πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, βίον ἀνύσας ἀληθῶς τὸν ἰσάγγελον, ἀσκήσει συντονωτάτη, καὶ ἐγκρατεία πολλῇ, ὡς Χριστοῦ θεράπων ἐνθεώτατος, Ἀρσένιε Ὁσιε, ἀρετῶν ὑποτύπωσις, τῆς ἀπαθείας, θεοκίνητον ὄργανον, σκευὸς εὐχρηστον, ἱερῶν ἀναβάσεων· δένδρον ὃ ἄρτι ἤνεγκε, τοῖς ὄμβροις τῆς χάριτος, καρπὸν ζωῆς αἰωνίου, καὶ γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις Καππαδοκίας βλαστός· τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἄσκητῶν ἰσοστάσιος· ἀγάπης θείας ταμεῖον, τῆς εὐποιᾶς πυρσός· καταπονουμένων ἀνακούφισις· Ἄρσένιε Ὅσιε, ὁ θαυμάτων δυνάμεσι, τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν πόνοις καὶ πάθεσιν, ἰασάμενος, τῇ δοθείσῃ σοι χάριτι. Ὅθεν σὲ μακαρίζομεν, ὁσίως βιώσαντα, καὶ τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, περικυκλοῦμεν τὴν λάρνακα, ἀφ' ἧς πᾶσι δίδως, εὐφροσύνην καὶ εἰρήνην, καὶ θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ὁ θεοφόρος Πατήρ, ὁ ἐνθεώτατος καὶ πλήρης χρηστότητος, δι' ἔργων τῶν ἐναρέτων, ἀναφανείς ἐπὶ γῆς, καὶ θαυμάτων χάριν κομισάμενος· πολλοὺς γὰρ ἰάτρευσας, τρυχομένους τοῖς πάθεσι, καὶ δαιμονῶντας, ἐλυτρώσω τῆς μάστιγος, τῇ ἐντεύξει σου, πρὸς Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον· ὅθεν καὶ τὰ ἐσόμενα, προλέγων Ἄρσένιε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, χαρμονικῶς ἀνελήλυθας, Χριστὸν ἱκετεύων, ὑπὲρ πάντων τῶν τελούντων, Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ασκητικοῖς σου σκάμμασι, τοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς δεξάμενος, ὡς ἑωσφόρος νεόφωτος, ἡμῖν ὤφθης Ἄρσένιε· ὑπεράνω γὰρ φθαρτῶν, ἐν σαρκὶ ἐδείχθης, ἀγάπη θεία πτερούμενος· καὶ τὸν ἐν ἀγίοις Ἄγιον, ἀγιοπρεπῶς δοξάσας, μετὰ Ἄγιων συνηριθμήθης, καὶ τῆς ζωῆς τῷ ξύλῳ ἀποκατέστης. Καὶ νῦν τὴν δόξαν θεωρῶν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ **τρισάγιον**, καὶ τὸ **Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις Πάτερ Ἀρσένιε, ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων γεγωνῶς, θεοφόρε αὐτουργός, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰς ἐκ Θεοῦ χορηγίας, ταῖς ἱκεσίαις σου πρὸς Κύριον.

Ἔτερον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Βίον ἔνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκεῦος τίμιον τοῦ Παρακλήτου, ἀνεδείχθης θεοφόρε Ἀρσένιε, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πᾶσι παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὁσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανέτειλας ἡμῖν, ὡς νεόφωτον ἄστρον, ἀσκήσει ἀρετῶν, καὶ ὁσίων καμάτων, Ἄρσένιε μακάριε, καὶ λαμπρύνεις ἐκάστοτε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς νοηταῖς φωταυγείαις· ὄθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, φαιδρῶς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε, καὶ τέξασα σαρκί, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, τῆς Εὔας τὸ κατὰκριμα, τῷ σῶ τόκῳ διέλυσας· ὄθεν λῦσόν μου, τοὺς τῶν παισμάτων συνδέσμους, καὶ μετάνοιαν, εἰλικρινῆ μοι παράσχου, ὡς Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οσίων τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθήσας θερμῶς, ἀσκήσει διέλαμψας, καὶ ἀρετῶν τῷ φωτί, Ἄρσένιε Ὅσιε· Ὅθεν Καππαδοκία, ἐν σοὶ Πάτερ καυχᾶται, πᾶσα δὲ σὲ γεραίρει, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἣν φύλαττε πρεσβείαις σου, ἀπαύστως ἀκλόνητον.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν ὡς ἐκύησας, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἐρρύσω τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, Παρθένε Πανάχραντε· ὅθεν σε ὡς αἰτίαν, σωτηρίας ὑμνοῦμεν, ἅμα δὲ καὶ κρηπίδα, τῆς ἐλπίδος βεβαίαν. Ἄλλ' ὦ Θεογεννητορ, δίδου ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξ Ἐφᾶς ὡς ἥλιος νοητός, ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἀναφανείς, ἀκτίσι τοῦ βίου σου, καὶ τῷ φέγγει τῆς χάριτος, τὴν τῶν παθῶν σκεδάζεις, ὁμίχλην ἐκάστοτε, καὶ πάντα διεγείρεις, πρὸς θεῖαν ἀγάπησιν· ὅθεν ἀφθαρσίας, δεδεγμένος τὸ γέρας, φθορᾶς πάσης λύτρωσαι, τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντάς σε, θεοφόρε Ἄρσένιε, πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσι, τοῖς θείοις λειψάνοις σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα ἀφράστως ἐν σῆ γαστρὶ, αὐτὸν ἀπεκύησας, Θεὸν ἅμα καὶ ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως, δι΄

ἔλεος ἄπειρον, λυτρούμενον τὸν κόσμον, τῆς πάλαι κακώσεως. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις, καὶ πίστει δοξάζομεν τὸν ἀπόρρητον τόκον σου, Θεοτόκε Πανύμνητε. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσιν, ἀεὶ τῇ πρεσβείᾳ σου.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Εὐαγγέλιον τὸ τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Θεοφόρε Ἀρσένιε, τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην τρίβον βαδίσας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ ἀτάκτους πορείας, τῶν ἀρετῶν τῷ πλάτει ἐστένωσας· καὶ πρὸς πλάτος Παραδείσου σκηνώσας, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος γέγονας, τὰ ὑπὲρ λόγον ὄρων καὶ ἀπολαύων. Διό σου δεόμεθα· μὴ παύση πρεσβεύων Πάτερ, τυχεῖν καὶ ἡμᾶς τῆς αἰωνίου μακαριότητος.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου φέρων τὴν δε ἀκροστιχίδα.

«Τοὺς Ἀρσενίου ἀγῶνας μέλπω. Γερασίμου».

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς Τρισηλίου καὶ μιᾶς Θεότητος, τὸ φῶς δεχόμενος, λῦσον τοῦ νοός μου Πάτερ τὴν σκοτόμειναν, πρεσβεύαις σου Ἀρσένιε, ὅπως μέλπω ἀξίως, τὰς

ἀρετὰς καὶ τὰ θαύματα, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας σου.

Ολον τὸν πόθον τῆς ψυχῆς Ἄρσένιε, ἀπεριτρέπτω νοῖ, πρὸς τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεὸν ἀνέτεινας· ἐντεῦθεν πεπολίτευσαι, ὡσπερ ἄσαρκος Πάτερ, σαρκὸς μισήσας εὐπάθειαν, ὡς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐφιέμενος.

Υποπιάζων πόνοις τῆς ἀσκήσεως, Πάτερ τὸ σῶμά σου, καὶ παθῶν νεκρώσας, πάντα τὰ κινήματα, τὴν σὴν ψυχὴν ἐτέλεσας, ἀπαθείας δοχεῖον, καὶ τῶν θαυμάτων εἰσδέδεξαι, ἐκ Θεοῦ τὴν χάριν Ἄρσένιε.

Θεοτοκίον

Σωματοφόρον τὸν πρὶν Λόγον ἄσαρκον, Πατὸς καὶ σύνθρονον, μὴ τραπέντα φύσιν, τὴν οἰκείαν Ἄχραντε, ἀνερμηνεύτως τέτοκας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, κόσμου ἐκ φθορᾶς ἐπανάγοντα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Λρας ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρόν, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, ἐπορεύθης ἀκλινεῖ διανοία, τὰ ἐν κόσμῳ ὡς φθαρτά, καταλιπὼν Ἄρσένιε, καὶ πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν μετὰ σπουδῆς ἐπειγόμενος.

Ρήσεις τὰς θείας ἐκπληρῶν, Εὐαγγελίου θεόφρον, συμπαθῶς τοὺς ἀσθενοῦντας ἰᾶσαι, καὶ τοῖς πάσχουσι δεινῶς, παρέχεις ἀνακούφισιν, λόγῳ καὶ ἔργῳ Πάτερ, ὡς μαθητῆς Χριστοῦ γνήσιος.

Συντονωτάταις προσευχαῖς, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, ἐγκρατείας θεοφόρε ἐκλάμψας, τῶν ἀ-

φρόνων παιδευτής, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, Ἄρσένιε ἐδείχθης, δι' ἀρετῆς τελειότητα.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς ἀχράντου σου γαστρού, ὁ Ὑπερούσιος Λόγος, προσλαβὼν τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐθέωσε τὸν ἄνθρωπον, Παρθένε Θεοτόκε, πάντων βροτῶν τὸ διάσωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω ἔρωτι, λελαμπρυσμένος, ἔργοις ἔλαμψας, τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐχθροῦ τὰς μεθοδείας ἡμαύρωσας, καὶ τῶν Πατέρων τῶν πάλαι Ἄρσένιε, τὴν πολιτείαν ἀρτίως ἐζήλωσας· μεθ' ὧν πρέσβευε, Κυρίω τῷ σὲ δοξάσαντι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖω Πνεύματι, πάλαι προεῖδε, θεῖον ὄρος σε, ὁ ὑποφήτης, ἀρεταῖς πεποικιλμένον καὶ χάρισι· ἐκ σοῦ Θεὸς γὰρ προῆλθε Πανάχραντε, καὶ ἀπολλύμενον κόσμον διέσωσεν· ὃν ἰκέτευε, διδόναι ἡμῖν Πανύμνητε, πταισμάτων ἰλασμόν καὶ θεῖον ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Νόμφ Θεοῦ, πάντα ρυθμίζων τὸν βίον σου, ὡς ἐργάτης ἀρετῆς πανάριστος, πλήρης ἐγένου θείου φωτός, καὶ μελλόντων γνῶσιν, πλουτήσας Πάτερ Ἄρσένιε, προέβλεψας τὰ πόρρω, ὡς παρόντα θεόφρον, προμηνύων σαφῶς τὰ ἐσόμενα.

Ιλὺν παθῶν, ἀποτινάξας Ἄρσένιε, καὶ καθάρας, ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου ρεῖθροις δακρῶν καὶ

προσευχαῖς, ἀπαθείας ὤφθης, λειμῶν μυρίπνοος Ὅσιε, ὁσμὴν ζωῆς παρέχων, καὶ ὁσμὴν ἀποτρέπων, βουλευμάτων κακίστων ἐκάστοτε.

Ολον τὸν νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν ἔχων Ὅσιε, ὁλος ὤφθης, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν δωρεάν, λαβὼν οὐρανόθεν, εὐεργετεῖς τοὺς προστρέχοντας, τῇ χάριτί σου Πάτερ, καὶ παρέχεις ἐκάστῳ, σωτηρίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Θεοτοκίον.

Υδωρ ζωῆς, οἷα πηγὴ χαριτόβρυτε, οὐρανίους, οἰκτιρμούς Πανάμωμε, βλῦσον ψυχῇ μου τῇ ταπεινῇ, καὶ τὴν φλόγα σβέσον, παθῶν Ἄγνη τῶν θλιβόντων με, καὶ δίδου μοι Παρθένε, ἀφορμὰς μετανοίας, λογισμῶν ἐμπαθῶν με καθαίρουσα.

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπόσω;

Ασκητῶν τῶν ἀρχαίων, Ὅσιε Ἄρσένιε ὤφθης ὁμότροπος, τὴν αὐτῶν ζηλώσας, ἀρετὴν καὶ ζωὴν τὴν ἰσάγγελον, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις· διὸ Χριστὸς αὐτῶν τῆς δόξης, ἰσοστάσιον Πάτερ σε ἔδειξε.

Γεωργῶν τῷ σῶ λόγῳ, τὰς κεχερσωμένας καρδίας Ἄρσένιε, ταύτας ἐκκαθαίρεις, ἀκανθῶν καὶ τριβόλων τοῦ ὄφους, καὶ παρασκευάζεις, καλλιεργεῖν τῆς εὐσεβείας, τὰ ὠραῖα φυτὰ καὶ ἀθάνατα.

Ως βλαστὸν εὐθαλῆ σε, καὶ ὡς δένδρον πάγκαρπον θείας ἀσκήσεως, ἡ Καπαδοκία, μακαρίζει Ἄρσένιε Ὅσιε, δεξαμένη Πάτερ, τοὺς σοὺς ἰδρῶτας καὶ τοὺς πόνους, καὶ καυχᾶται τοῖς θείοις σπαργάνοις σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθείς τῇ κακίᾳ, τῇ ζωοποιῷ σου πρεσβείᾳ προσέδραμον, καὶ θερμῶς βοῶ σοι· ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα, ζωοποίησόν με, Εὐλογημένη Θεοτόκε, καὶ πρὸς τρίβους εὐθείας με ἴθουνον.

ᾠδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λνέτειλας ὡς ἀστήρ, ἐκ τῆς Ἐφῶας νεόφωτος, καταπυρσεύων ἡμᾶς, ἀκτίσι τοῦ βίου σου, Ἀρσένιε Ὅσιε καὶ διασκεδάζων, παθημάτων τὴν σκοτόμαιναν.

Συνέσει πνευματικῇ, κατακοσμούμενος Ὅσιε, καθαίρεις ρύπους ψυχῶν, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ πᾶσιν Ἀρσένιε, τοῦ Χριστοῦ προφαίνεις, τὴν ἀμέτρητον χρηστότητα.

Μεγάλους ἐγκαρτερῶν, ἀγῶσι Πάτερ Ἀρσένιε, ἐδείχθης περιφανῆς, ἐναρέτοις πράξεσι, εὐεργετῶν θαύμασι, καὶ ποικίλοις τρόποις, τοὺς πιστῶς προσερχομένους σοι.

Θεοτοκίον.

Ετέχθη ὑπερφυῶς, ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ πάντα ἐκ μηδενός, Κόρη συστησάμενος, καὶ ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν, ἐπανήγαγε λαμπρότητα.

Κοντάκιον.**Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Καπαδοκίας τὸ νεόφυτον ἄνθος, καὶ ἀρετῶν τὸ πολυτίμητον σκεῦος, ὁ ἱερός Ἀρσένιος ὕμνεί-

σθω μοι· οὗτος γάρ ὡς ἄγγελος, ἐν σαρκὶ βιοτεύσας, σύσκηνος ἐγένετο, τῶν Ἁγίων ἀπάντων, μεθ' ὧν πρεσβεύει πάντοτε Χριστῷ, ἡμῖν διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Ολον τὸν πόθον τῆς ψυχῆς, καὶ τὰς κινήσεις Πάτερ, ἀνατιθέμενος Χριστῷ, κατηκολούθησας αὐτῷ, ἀμέμπτω πολιτεία· καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ πληρωτῆς γενόμενος, σάρκα ἐνέκρωσας ἀσκητικοῖς ἀγῶσι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐλάμπρυνας, τῆς ἀπαθείας τῆ αἴγλη, καὶ θείαις ἀναβάσεσι, καὶ μετοχαῖς αὐλοῖς· καὶ τῶν πάλαι Ὁσίων τοὺς τρόπους ζηλώσας, τῆς εὐκληρίας καὶ χάριτος αὐτῶν κατηξιώθης· τῆς ἐνεργείας γὰρ τοῦ Πνεύματος δοχεῖον ὠφθης φαεινόν, καὶ πλείστοις θαύμασι πολλοὺς, κακώσεων ἐξαίρει· ὁ Σωτὴρ γὰρ ὃν ἐδόξασας, λαμπρῶς σε ἀντεδόξασεν Ἀρσένιε Ὁσιε· ὃν αἰεὶ δυσώπει, ἡμῖν διδόναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου, κοιμηθέντος ἐν ἔτει αλκδ' (1924).

Στίχ. Ἀσκήσει Ἀρσένιε Χριστὸν δοξάσας
Δόξης κατηξίωσαι τῆς ὑπὲρ λόγον.

Δεκάτῃ Ἀρσενίοιο νόες γῆθεν ἄειραν ἦτορ.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ νεοφανὴς ἐν Ἁγίοις Πατράσιν, ὤρμητο ἐξ Ἀνατολῆς, γεννηθεὶς ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Ἐλευθερίου καὶ Βαρβάρας τὴν κλήσιν, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ, ἐν τινι χωρίῳ ἐγγὺς τῆς Καισαρείας, Φάρασα κοινῶς λεγομένῳ.

Κάτοχος γενόμενος τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Κύριον, ἠκολούθησεν αὐτῷ, φθάσας τὸ εἰκοστὸν ἕκτον ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας. Περιβληθεὶς τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν ἐν τῇ ἐκεῖσε Μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἄρσένιος, ἀντὶ Θεοδώρου, οὗ πρότερον ἐκαλεῖτο· ἔνθεν συντονωτάτη ὑποβέβληται ἀσκήσει, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ δάκρυσι καὶ ἀεννάοις προσευχαῖς σχολάζων, καὶ κατατήκων τὴν σάρκα, καὶ μυστικαῖς θεωρίαις καὶ θείαις ἐλλάμψεσι λαμπρύνων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Ὅθεν ὁ Κύριος, ἀμειβόμενος τοὺς κόπους αὐτοῦ, δέδωκεν αὐτῷ πλουσίαν τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· πολλοὺς γὰρ ἀσθενοῦντας ἰάσατο, καὶ δαιμονῶντας τῆς μάστιγος ἐρρύσατο, πιστοῖς καὶ ἀπίστοις προσεφαπλῶν τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον. Καὶ ἐν Σιών ἱερουργῶν σὺν ἄλλοις ἱερεῦσιν (εἶχε γὰρ λαβὼν τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα), ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διαδοθείσης ἐν αὐτῷ τῆς ἐνδοθεν αὐτοῦ χάριτος καὶ λαμπρότητος.

Ὅσιως καὶ ἀμέμπτως διανύων τὴν ζωὴν, καὶ περιφανῆς καὶ αἰδέσιμος ταῖς κατ' ἀρετὴν προκοπαῖς καὶ ἐπιδόσεσι γεγονώς, παρεγένετο ἐν Ἑλλάδι σὺν πᾶσι τοῖς ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ Χριστιανοῖς, ἐν ἔτει, **αλκδ'** (1924) κατὰ μῆνα Αὐγούστου, ἀνταλλαγῆς καὶ μετοικεσίας γενομένης, καὶ ἐγκατεστάθη ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρα, ἔνθα μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, μικρὸν νοσήσας, καὶ προειπὼν τὸν ἑαυτοῦ θάνατον, μετέστη πρὸς τὰς οὐρανίους καὶ αἰωνίους μονάς, τὸ ὄγδοηκοστὸν καὶ τρίτον ἄγων τῆς ἡλικίας ἔτος, τῇ ι' Νοεμβρίου μηνός, τοῦ σωτηρίου ἔτους **αλκδ'** (1924).

Παρεληλυθότων δὲ τριάκοντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων, ἅτινα καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ Γυναικεῖᾳ Ἱερῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῇ οὔσῃ ἐγγὺς τῆς Σουρωτῆς Θεσσαλονίκης.

Ἦν δὲ ὁ Ὅσιος κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τῆ ἡλικία εἰς ὕψος ἐκτεινόμενος· τῆ ὄψει ἰσχνός, τῆ συντόνῳ ἀσκήσει· εἶχε τρίχωμα δασύ, ὡσαύτως καὶ ὀφρύς, τὴν δὲ γενειάδα καθικνουμένην ἄχρι τοῦ στήθους· ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ μέτωπον εὐρύ, τοῖς δὲ τρόποις ἦν σύννους καὶ αὐστηρός, οἶονεὶ «ὄρων τὸν ἀόρατον» κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Λάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας, εὐπροσήγορος πιστοῖς καὶ ἀπίστοις, ὡς θεράπων Χριστοῦ, Ἀρσένιε ἐφαίνου, καιρῷ ἰδίῳ ἕκαστον, θεραπεύων κατὰ λόγον.

Πόνοις ἀσκήσεως ἀμέτροις, πρὸς τὴν ἄπονον ζωὴν νῦν μετετέθης, πάντα πόνον ἡμῶν, κουφίζων καὶ ὀδύνην, Ἀρσένιε μακάριε, τῶν πιστῶς σε εὐφημούντων.

Ωφθης ὡς ἄγγελος τῷ εἶδει, καὶ φῶς ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν σου Πάτερ, ὀπηνίκα Θεῷ, Σιών ἐν τῇ ἀγία, Ἀρσένιε προσέφερες, τὴν ἀναίμακτον θυσίαν.

Θεοτοκίον.

Γέγονας κόσμου σωτηρία, σωματώσασα Χριστὸν τὸν Βασιλέα, τὸν ἐκ πλάνης Ἀγνή, ἡμᾶς ἀνακαλοῦντα, καὶ σώζοντα τοὺς ψάλλοντας· Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἅγιω.

Ενταλμάτων τῶν θείων θεοφόρε, πληρωτῆς ἀκριβῆς, ἐν τῇ ζωῇ σου ὠφθης, καὶ πληρωθεὶς ναμάτων τῶν τῆς χάριτος, ὕδωρ ἰαμάτων, Ἄρσένιε βλύζεις, τοῖς σὲ ὑμνολογοῦσι.

Ρυπωθέντα με σπίλοις ἁμαρτίας, ρυπτικῇ σου σοφῆ, ἐκκάθαρον πρεσβεία, καὶ μετανοίας γνώσει με καταύγασον, ἵνα θεαρέστως, Ἄρσένιε ἀνύσω, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον.

Ακηλίδωτον βίον ἐκτελέσας, καὶ Ἁγίων σοφέ, τὰς χάριτας πλουτήσας, ἁγιωσύνης ὠφθης ἐνδιαίτημα, καὶ Ἁγίων δήμοις, Ἄρσένιε συνήφθης, μετὰ τὸ θεῖον τέλος.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἐκ σοῦ ἀκαταλήπτως, τὸν τῶν ὄλων Θεόν, ἐκύησας Παρθένε, ὃν ἐκτενωῶς ἰκέτευε Πανάωμε, ἄφεσιν πταισμάτων, δοῦναι ἡμῖν Κόρη, τοῖς σὲ δοξολογοῦσι.

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιέρευσας ὀσίως καὶ εὐσεβῶς, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων Ἄρσένιε, ὡς ἱερεὺς, ὄσιος καὶ πρᾶος καὶ ταπεινός, καὶ τούτῳ προσενήνοχας, οἷάπερ θυσίαν καὶ προσφορὰν, τοῦ βίου σου τὰς πράξεις· ἐντεῦθεν ἐδοξάσθης, σὺν τοῖς Ἁγίοις ὡς ἰσότιμος.

Μονὴν τοῦ Ἀποστόλου ὃν ὁ Χριστός, πλεῖον ἄλλων ἠγάπησεν Ὅσιε, σκέπε αἰεὶ, καὶ εὐλόγει ἅ-

νωθεν νοερῶς, τὴν τὰ σεπτὰ σου λείψανα, οἷα οὐρανόσδοτον θησαυρόν, Ἄρσένιε πλουτοῦσαν, καὶ ἄγουσαν ἐν πίστει, τὴν ἱεράν σου μνήμην Ἅγιε.

Ολόφωτον νυμφῶνα ἐν οὐρανοῖς, κατοικῶν θεοφόρε Ἄρσένιε, καὶ καθορῶν, κάλλος τὸ ἀμήχανον τοῦ Χριστοῦ, καὶ μετοχῆ θεούμενος, τῆς τριλαμπεστάτης μαρμαρυγῆς, τὸν ὕμνον μου προσδέχου, καὶ φῶς μοι θεῖον αἶτει, ταῖς φωτοφόροις ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε λυχνία χρυσοφαῆς, χρυσοστόλιστε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς, μήτρας προελθόντος ὑπερφυῶς, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, Κεχαριτωμένη Μῆτερ Ἄγνη, ἀνύψωσον τὸν νοῦν μου, παθῶν ἀπὸ κοπρίας, πρὸς μετοχὴν βίου λαμπρότητος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λσκητικοῖς παλαίσμασιν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι, πρὸς τελειότητος ὕψος, ἤρθης Ἄρσένιε Πάτερ, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀπειλήφας, θαυμάτων χάριν Ἅγιε, ὥσπερ φωτὸς ἀνάπλεως, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμος.

Θεοτοκίον.

Λπειρογάμως τέτοκας, τὸν ἐκ μὴ ὄντων ἅπαντα, λόγῳ ποιήσαντα μόνῳ, Θεογεννήτρια Κόρη, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον διὸ σὲ μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν, αἰτούμεθα καθ' ἑκάστην.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσιε Πάτερ Ἀρσένιε, τὴν τεθλιμμένην ὁδόν, καὶ στενὴν διὰ πίστεως, ἀκλινῶς ἐβάδισας, οὐρανίῳ φρονήματι, καὶ ὑπεράνω παθῶν γενόμενος, τῆς ἀπαθείας ᾧφθης κειμήλιον· ὅθεν τοὺς πόνους σου, ὁ Χριστὸς δεξάμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σὲ κατηξίωσεν.

Οσιε πάτερ Ἀρσένιε, καθαρωτάτη ψυχῇ, τῷ Θεῷ ἱεράτευσας, τῷ σὲ ἀναδείξαντι, ἱερέα θεόληπτον, καὶ ὡς θυσίαν αὐτῷ εὐπρόσδεκτον, τῶν ἀρετῶν σου τὰ κατορθώματα, πίστει προσήγαγες· ὅθεν συνηρίθμησαι, θείοις χοροῖς, τῶν Ἀγίων σύσκηνος, τούτων γενόμενος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ἀνακαθάρας τὸν νοῦν, ἐγκρατείας τοῖς σκάμμασι, φωτισμοῦ πεπλήρωσαι, δωρεᾶς τῆς τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν θαυμάτων χάριν δεξάμενος, πάθη ποικίλα εὐχῇ ἰάτρευσας· ὅθεν συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας, ἐν οὐρανοῖς, χάριν ἐξαιτούμενος, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Πάτερ παμμάκαρ Ἀρσένιε, τὴν μακαρίαν ζωὴν, ἐν τῷ κόσμῳ διήνυσας, ἀπροσκόπτως Ὅσιε, παριδὼν τὰ ἐπίγεια· ὅθεν πρὸς δόξαν τὴν ὑπερκόσμιον, οἷα θεράπων Χριστοῦ θερμότητος, χαίρων ἀνέδραμες, πάντοτε δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν προσπτυσσομένων σου, τὰ θεῖα λείψανα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ τῆς ἀσκήσεως στάδιον, ἀνενδότῳ γνώμῃ τελέσας, τῆς αἰωνίου ζωῆς τὸ γέρας, ἐπαξίως ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ, Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε· τῆς γὰρ οἰκειίας φύσεως, τὸ ἀσθενὲς ἐρρώνυες, ἐν τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ὧν τὰς ἐμφάσεις, μυστικῶς ἐδέχου. Καὶ νῦν τὴν δόξαν θεωρῶν, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μὴ παύση δεόμενος Ἅγιε, ρύεσθαι ἡμᾶς τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια, ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μῆτερ Ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος
τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ στ' ᾠδῆ.

ᾠδῆ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Αρας ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρόν, τοῖς ἵχνεσι τοῦ Σω-
τῆρος, ἐπορεύθης ἀκλινεῖ διανοία, τὰ ἐν κόσμῳ
ὡς φθαρτά, καταλιπὼν Ἀρσένιε, καὶ πρὸς τὴν ἀφθαρ-
σίαν μετὰ σπουδῆς ἐπειγόμενος.

Ρήσεις τὰς θείας ἐκπληρῶν, Εὐαγγελίου θεόφρον, συμπαθῶς τοὺς ἀσθενοῦντας ἰᾶσαι, καὶ τοῖς πάσχουσι δεινῶς, παρέχεις ἀνακούφισιν, λόγῳ καὶ ἔργῳ Πάτερ, ὡς μαθητῆς Χριστοῦ γνήσιος.

Συντονωτάταις προσευχαῖς, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, ἐγκρατείας θεοφόρε ἐκλάμπας, τῶν ἀφρόνων παιδευτῆς, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, Ἄρσένιε ἐδείχθης, δι' ἀρετῆς τελειότητα.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς ἀχράντου σου γαστρὸς, ὁ Ὑπερούσιος Λόγος, προσλαβὼν τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐθέωσε τὸν ἄνθρωπον, Παρθένε Θεοτόκε, πάντων βροτῶν τὸ διάσωμα.

Ῥδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ανέτειλας ὡς ἀστήρ, ἐκ τῆς Ἑώας νεόφωτος, καταπυρσεύων ἡμᾶς, ἀκτίσι τοῦ βίου σου, Ἄρσένιε Ὅσιε, καὶ διασκεδάζων, παθημάτων τὴν σκοτόμειναν.

Συνέσει πνευματικῆ, κατακοσμούμενος Ὅσιε, καθαίρεις ρύπους ψυχῶν, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ πᾶσιν Ἄρσένιε, τοῦ Χριστοῦ προφαίνεις, τὴν ἀμέτρητον χρησιμότητα.

Μεγάλους ἐγκαρτερῶν, ἀγῶσι Πάτερ Ἄρσένιε, ἐδείχθης περιφανῆς, ἐναρέτοις πράξεσι, εὐεργετῶν θαύμασι, καὶ ποικίλοις τρόποις, τοὺς πιστῶς προσερχομένους σοι.

Θεοτοκίον.

Ετέχθη ὑπερφυῶς, ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ πάντα ἐκ μηδενός, Ἰκὸρη συστησάμενος, καὶ ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν, ἐπανήγαγε λαμπρότητα.

Ἄπολυτίκιον.**Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις Πάτερ Ἄρσένιε, ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων γεγονώς, θεοφόρε αὐτουργός, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστω, τὰς ἐκ Θεοῦ-χορηγίας, ταῖς ἱκεσίαις σου πρὸς Κύριον.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βίον ἔνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκεῦος τίμιον τοῦ Παρακλήτου, ἀνεδείχθης θεοφόρε Ἄρσένιε, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πᾶσι παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὁσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.**Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Καπαδοκίας τὸ νεόφυτον ἄνθος, καὶ ἀρετῶν τὸ πολυτίμητον σκεῦος, ὁ ἱερός Ἄρσένιος ὑμνεῖσθω μοι· οὗτος γὰρ ὡς ἄγγελος, ἐν σαρκὶ βιωτεύσας, σύσκηνος ἐγένετο, τῶν Ἁγίων ἀπάντων, μεθ' ὧν πρεσβεύει πάντοτε Χριστῷ, ἡμῖν διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη...

(Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ Ἑβδομάδος).

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Σάββα.

(Ζήτηι τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ Καππαδοκίας,
ἐγκαλλώπισμα ἱερόν· χαίροις ὁ παρέχων, ἐκά-
στω θείαν χάριν, ὡς δοξασθεὶς θεόθεν, Πάτερ Ἀρσέ-
νιε.

Δίστιχον.

Ἀρσένιον τὸν νέον ἐν τοῖς Ὁσίοις

Γεράσιμος ὕμνησεν ᾠσμασι θείοις.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ
Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς εὐαρεστήσας Κυρίῳ, χάριν πλουσίαν
παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω, τῶν Ἀσωμάτων σύσκηνε
Ἄρσένιε· ὄθεν σου δεόμεθα, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων,
πάσης ἡμᾶς ρύεσθαι, ἐπηρείας καὶ βλάβης, τοὺς τῆ σῆ
σκέπη σπεύδοντας σοφέ, καὶ τὴν θερμὴν σου, αἰτοῦν-
τας ἀντίληψιν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύ-
νων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀπο-
στῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄. Καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
«Χάριν μοι δίδου Ὅσιε Πάτερ. Γερασίου».
ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαράν κεκτημένος τὴν ἀληθῆ, πάσης ἀθυμίας, καὶ μανίας τοῦ δυσμενοῦς, Ἀρσένιε Πάτερ Θεοφόρε, τοὺς τῆ σῆ σκέπη προστρέχοντας λύτρωσαι.

Ανέτειλας νέος ὡσπερ ἀστήρ, ἡμᾶς καταυγάζων, τῆ ὁσία σου βιοτῆ· διὸ τῶν παθῶν ἡμῶν τὸν ζόφον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέλασον Ὅσιε.

Ρεόντων ἀπέσχεσ ὀλοσχερῶς· ἐντεῦθεν φροντίδων, ἀπαλλάττεις ὀδυνηρῶν, τὸν νοῦν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, τῶν προσιόντων σοι Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον Κόρη ὡς συμπαθῆς, τετραυματισμένην, τὴν καρδίαν μου χαλεπῶς, καὶ αἶτει μοι ἄφεσιν πταισμάτων, πρὸς τὸν Υἱόν σου πρεσβείαις τὸν εὖσπλαγχνον.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοσημάτων ὡς πάλαι, πολυειδῶν Ὅσιε, πλείστους ἐλυτρώσω ἐντεύξει, τῆ πρὸς τὸν Κύριον, οὕτως ἀπάλλαξον, ἡμᾶς παθῶν ἀκαθάρτων, καὶ πάσης κακώσεως, Πάτερ Ἀρσένιε.

Μεγαλύνας ἐν βίῳ, τὸν τοῦ παντός Κύριον, εὐκλειαν μεγίστην ἐκτήσω, Πάτερ Ἀρσένιε· ὅθεν ἐκλύτρωσαι, ἡμᾶς μεγάλων κινδύνων, καὶ τῶν ἐπιθέσεων, τοῦ παναλάστορος.

Οθεράπων Κυρίου, καὶ ἀσκητῶν σύσκηνος, Ὅσιε Ἄρσένιε ταύτην, τὴν Μάνδραν φύλαττε, τῇ ἀντιλήψει σου, τὴν ἐν πολλῇ εὐλαβείᾳ, τοῖς σεπτοῖς λειψάνοις σου, Πάτερ προσπίπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Ινα σῶσῃ τὸν κόσμον, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, σάρκα ἐξ ἄγνων σου αἱμάτων, Κόρη προσεῖληφεν ὄθεν θεράπευσον, τὸ ἀσθενές μου σαρκίον, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον, φέγγει τῆς χάριτος.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἄρσένιε θεοφόρε, ἀπὸ πάσης ἐπιφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς τῇ θερμῇ σου προστρέχοντας προστασία.

Επίβλεπον ἐν εὐμενεΐᾳ...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Χριστὸν ἐκτενῶς, ἰκέτευε Ἄρσένιε, δίδόναι ἡμῖν, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, καὶ παθῶν τὴν ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πολιτείας σεμνῆς προκοπὴν, ὡς ἂν θείας δόξης ἐπιτύχωμεν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δωρεαῖς θείου Πνεύματος, καταλαμπρυνόμενος Πάτερ Ὅσιε, δωρεὰν ἡμᾶς οἰκτείρησον, καὶ τῆς συνεχούσης ρῦσαι θλίψεως.

Ισχὺν θεΐαν Ἄρσένιε, τῇ ἐξασθενούσῃ ψυχῇ μου αἰτησαι, ὡς ἂν πάσης περιγίνωμαι, πλάνης καὶ ἀπάτης τοῦ ἀλάστορος.

Λαιμονῶντας ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς δυναστείας τοῦ πολεμήτορος, οὕτω λύτρωσαι Ἀρσένιε, καὶ ἡμᾶς τῶν τούτου ἐπιθέσεων.

Θεοτοκίον.

Ορος θεῖον καὶ σύσκιον, ὠφθης Θεοτόκε πλουσΐαις χάρισιν, ἐξ οὗ κόσμῳ ἐπεδήμησεν, ὁ Σωτὴρ καὶ ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Υψωσον ἡμῶν, τὴν καρδίαν Πάτερ Ὅσιε, πρὸς ἀγάπην τὴν τελείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐν εἰρήνῃ κυβερνῶν ἡμᾶς Ἀρσένιε.

Ομβροὶς μυστικοῖς, πρεσβειῶν σου πρὸς τὸν Κύριον, ἐναπόσβεσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν, τὴν συντήκουσαν ἡμᾶς Πάτερ Ἀρσένιε.

Σύντριψον σοφέ, τοῦ ἐχθροῦ τὰ μηχανήματα, ἀβλαβῆ ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐπιβουλῆς, διασώζων τὴν Μονὴν ταύτην δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ιθυνον ἡμᾶς, πρὸς ζωὴν Παρθένε κρείττονα, ἐναπείργουσα ἐχθροῦ τὰς προσβολάς, καὶ παρέχουσα εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Εδέξω, παρὰ Θεοῦ Ἀρσένιε, τῶν θαυμάτων τὴν σωτήριον χάριν· ὅθεν ἰᾶσαι ψυχῶν καὶ σωμάτων, τὰ ἀρρωστήματα πάντα ἐκάστοτε, ἐξ ὧν με τήρει ἄσινῃ, τὸν προσφεύγοντα Πάτερ τῇ σκέπῃ σου.

Παθῶν μου, τὴν χαλεπὴν τρικυμίαν, τῇ γαλήνῃ τῆς θερμῆς σου πρεσβείας, εἰς ἡρεμίαν μετάβαλε Πάτερ, καὶ πρὸς λιμένα τοῦ θεοῦ θελήματος, ὁδήγησόν με ἀσφαλῶς, παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Κύριον.

Αγίων, ἠριθμημένος χορεία, ὡς ἁγίως διανύσας τὸν βίον, ἁγιασμὸν καὶ χαρὰν καὶ εἰρήνην, ταύτη τῇ Μάνδρα ἐξαίτει Ἄρσένιε, τῇ ὡσπερ θεῖον θησαυρόν, κεκτημένη τὰ θεῖά σου λείψανα.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων, Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐκ γαστρὸς σου τῆς ἀχράντου τεκοῦσα, σῶσόν με Κόρη ἐχθροῦ τῆς μανίας, καὶ τείχισόν με τῷ φόβῳ τοῦ Κτίσαντος, ἵνα βαδίσω ἀκλινῶς, τὴν ὁδὸν τοῦ ἁγίου θελήματος.

Διάσωσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἄρσένιε Θεοφόρε, ἀπὸ πάσης ἐπιφορᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς τῇ θερμῇ σου προστρέχοντας προστασία.

Αχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ σῇ ἀσκήσει δοξάσας τὸν Κύριον, τῆς παρ' αὐτοῦ θείας δόξης ἠξίωσαι· διὸ ἀδοξίας ἀπάλλαξον, φθοροποιῶν παθημάτων καὶ θλίψεων, ἡμᾶς θεοφόρε Ἄρσένιε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Εὐαγγέλιον.**Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.**

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...**Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...****Προσόμοιον.****Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.****Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...**

Αστρον ὡς νεόφωτον, ἐκ τῆς Ἐφῶς ἐκλάμψας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καταυγάζεις ἅπαντας τοὺς τιμῶντάς σε· διὸ νῦν Ὁσιε, πάσης ἐπηρείας, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πολεμήτορος, καὶ πάσης θλίψεως, καὶ πολυειδῶν περιστάσεων, καὶ νόσων καὶ κακώσεων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις πρὸς Κύριον, φύλαττε ἀτρώτους, Ἀρσένιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, τοὺς τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, εὐλαβῶς προσπίπτοντας.

Ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαὸν σου...**ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.**

Εν θερμῇ διανοίᾳ, προσελθοῦσαι γυναῖκες αἰστεῖραι πρότερον, τοῖς θείοις σου λειψάνοις, ἐ-

γένοντο μητέρες, ἐπὶ τέκνοις γηθόμεναι, τῇ ἀντιλήψει τῆς σῆς, Ἄρσένιε τρισμάκαρ.

Ρυπτικῆ σου πρεσβεία, τῆς ψυχῆς μου τοὺς μώλωπας ἀποκάθαρσον, καὶ δίδου ἀφορμὰς μοι, γνησίας μετανοίας, ὡς θερμὸς ἀντιλήπτωρ μου, Ἄρσένιε ἱερέ, Ἀγγέλων συμπολιτα.

Γέρας κέκτηται θεῖον, ἡ Μονὴ Θεολόγου Πάτερ Ἄρσένιε, τὰ θεῖα λείψανά σου, οἷς πίστει προσιοῦσα, θεῖαν χάριν κομίζεται, καὶ οὐρανίου χαρᾶς, πληροῦται ἀοράτως.

Θεοτοκίον.

Εφαπλώσασα Κόρη, ἐφ' ἡμᾶς τῆς σῆς σκέπης χάριν τὴν ἄφθονον, ἀπόστρεψον εἰς τέλος, ἐχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου, ἀφ' ἡμῶν δόλον ἅπαντα, καὶ καθοδήγει ἡμᾶς, πρὸς τρίβον σωτηρίας.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ράβδω ἁγία, ἐπισκοπῆς σου τῆς θείας, ὡσπερ πρόβατα ὁδήγει ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς ἀθανασίας, τοὺς μυστικούς λειμῶνας.

Λωθεν ἴδε, τοὺς εὐλαβῶς παρεστῶτας, τοῖς λειψάνοις σου καὶ δίδου τούτοις Πάτερ, τῆς σῆς βοηθείας, τὰς δαψιλεῖς ἐκφάνσεις.

Σκέπε ἀπαύστως, τῇ πατρικῇ ἀρωγῇ σου, ταύτην Ἁγίε Μονὴν τοῦ Θεολόγου, πίστει προσιοῦσαν, τοῖς θείοις σου λειψάνοις.

Θεοτοκίον.

Ιασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Μανίας πάσης ρύου, ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν θεοφόρε Ἀρσένιε, ταύτην τὴν ποιμνην ἐν πίστει σε μεγαλύνουσαν.

Οσίοις συγχορευῶν, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε Ἀρσένιε, τῶν ἀνυμνούντων τὰ θεῖά σου προτερήματα.

Υμῶν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, ἤδη ἐν ὑψίστοις, τὸν ἐν Τριάδι Θεὸν Πάτερ Ὅσιε, αἰεὶ δυσώπει σωθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, ὡς Θεοῦ Μητέρα, καὶ ἀσιγήτως τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι· τῇ γὰρ πρεσβείᾳ σου Κόρη αἰεὶ σωζόμεθα.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός, διὰ πολιτείας, καὶ ἀσκήσεως ἱερᾶς· χαίροις Μοναζόντων, καὶ Ἱερέων κλέος, Καππαδοκίας δόξα, Πάτερ Ἀρσένιε.

Πόνοις ἐναρέτου Πάτερ ζωῆς, σεαυτὸν καθάρας, φρονημάτων τῶν γεηρῶν, ἐκ Θεοῦ ἐδέξω, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, Ἀρσένιε ἐκφαίνων, πᾶσι τὰ κρείττονα.

Πάθη ἐθεράπευσας χαλεπά, καὶ δαιμόνων Πάτερ, ἐταπείνωσας τὴν ἰσχύν, ὧν τῆς ἐπηρείας, ἀτρώτους ἡμᾶς τήρει, ὡς ἔχων παρρησίαν, Χριστῷ Ἀρσένιε.

Χαίρων τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς, ὑπῆλθες θεόφρον, οὐρανόφρονι λογισμῷ, καὶ τῆς ἀπαθείας, τὰς χάριτας ἐδρέψω, Ἀγγέλων συμπολιτα, Πάτερ Ἀρσένιε.

Φύλαττε καὶ σκέπε πάσης ὀργῆς, τὴν τοῦ Ἰωάννου, Θεολόγου θείαν Μονήν, πίστει προσκυνούσαν, τὰ λείψανά σου Πάτερ, καὶ ἐπιβοωμένην τὴν προστασίαν σου.

Λίδου εὐλογίαν τὴν πατρικὴν, καὶ ἔνθεον ζῆλον, πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς, τῇ χορείᾳ Πάτερ, Μοναζουσῶν καὶ ταύτας, Ἀρσένιε παγίδων ρύου τοῦ ὄψεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

**Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς
καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἧν τὸ ἐξῆς:**

Ἦχος β'. "Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου...

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τῇ σορῷ τῶν θείων λειψάνων, τῶν σῶν Ἀρσένιε, πάσης περιστάσεως, ρῦσαι καὶ θλίψεως, καὶ σκανδάλων ἀλώβητον, ταύτην διατήρει, τὴν Μονήν δεόμεθα, τῇ ἀντιλήψει σου, αἶτει δὲ πταισμάτων τὴν λύσιν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου, τοῖς τὰς ἀρετάς σου μακαρίζουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον

**Ἀρσένιε δέησιν πρόσδεξαι τὴν δε
Καὶ δίδου τὴν Χάριν σου τῷ Γερασίμῳ.**

Φωτοστοιχειοθεσία — Έκτύπωση Ήφασετ «ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΙΚΗ»
Άχελώου 6 — Τηλ. (031) 542.940 - 522.503 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Π. Γιαννούλης - Κ. Τσολερίδης

Φωτογραφία όπισθοφύλλου

*Ό Ίερός Ναός τών Αγίων Βαραχησίου και Ίωνά
τών Φαράσων, όπου λειτουργούσε ό Άγιος Άρσένιος,
στή σημερινή του κατάσταση, στα χέρια τών Τούρκων.*

